

Рогальов М. // Безпека життєдіяльності. – № 3. – 2013. – С. 38-40.

3. Плис М. Аварійне прогнозування в умовах аварії на хімічно небезпечному об'єкті. / Плис М., Рогальов М. // Безпека життєдіяльності. – № 5. – 2013. – С. 32-34.

4. Плис М. Вплив погоди та характеру місцевості на поведінку небезпечних хімічних речовин у навколишньому середовищі. / Плис М. // Безпека життєдіяльності. – № 5. – 2013. – С. 35-40.

Волков П. Ю., викладач,

*Левченко В. О., Білоус Є. О. курсанти 514 навчальної групи
Національна академія Національної гвардії України, м. Харків*

ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНІ ТА ПОВОДЖЕННЯ З НИМИ

За більш ніж за останні 3500 років історії людства тільки 250 були мирними, отже, війна є звичайним станом людських відносин. Дві світові війни, які забрали життя мільйонів людей, для того, щоб взяло гору прагнення до миру, яке урочисто проголошене в 1945 році в Статуті Організації Об'єднаних Націй. З цього часу вже мали місце близько 150 війн і конфліктів, які забрали близько 20 млн. людських життів. Тільки у 80-ті роки попереднього століття на Землі палахнуло полум'я більш 22 війн, 85% їхніх жертв - цивільне населення. Поки що людству вдалося уникнути третьої світової війни. Загроза нових збройних конфліктів та війн залишається реальністю. Для того, щоб зменшити цю вакханалію та мінімізувати людські втрати та страждання, необхідно зробити все можливе для захисту невід'ємних прав людини в період сучасних війн і збройних конфліктів, та правомірність говорити про права людини в ході воєнних дій.

Аналіз сучасних джерел міжнародного гуманітарного права вказує на Гаазьку 1907 року та чотири Женевські конвенції 1949 року:

- Конвенція про поліпшення долі поранених і хворих в діючих арміях;

- Конвенція про поліпшення долі поранених, хворих та осіб, потерпілих корабельну аварію, із складу збройних сил на морі;

- Конвенція про поводження з військовополоненими ;

- Конвенція про захист цивільного населення під час війни,

а також на два додаткових протоколи до них від 8 червня 1977 року: Протокол I, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів; Протокол II, що стосується захисту жертв збройних конфліктів не міжнародного характеру.

Міжнародний комітет Червоного хреста підготував текст IV Женевської конвенції та обох додаткових протоколів, а в 1965 році прийняв резолюцію XXVIII під назвою "Захист жертв цивільного населення від лих війни".

19 грудня 1968 Генеральна Асамблея ООН прийняла відому резолюцію 2444 (XXIII) "Про права людини в період збройних конфліктів", що стала поштовхом для прийняття низки уточнюючих і розвиваючих міжнародно-правових актів, спрямованих на захист жертв війни. Нарешті, слід звернути увагу на вживання термінів "війна" і "збройний конфлікт".

ВИСНОВКИ: В сучасному міжнародному праві недостатньо повно розглядаються питання, пов'язані з внутрішніми заворушеннями і напруженістю. Жодне з створених міжнародних установ не в змозі належним чином вирішити проблеми, що виникають у зв'язку з такого роду явищами.

Сторони в конфлікті зобов'язані постійно робити різницю між цивільним населенням та військовими. Особи, які не беруть безпосередньої участі в бойових діях, мають право на повагу до їх життя, на моральну і фізичну недоторканність, на захист і гуманне звернення без будь-якої дискримінації.

Заборонити вбивати чи наносити каліцтво противнику, який здається в полон. Захисту повинен підлягати медичний персонал, установи, транспортні засоби та обладнання. Емблема червоного хреста або червоного півмісяця позначає право на такий захист і повинна поважатися.

Захоплені в полон учасники бойових дій і цивільні особи, що знаходяться на території, контрольованій противником, мають право на повагу до їх життя, гідності, особистих прав і переконанням.

Ніхто не повинен зазнавати фізичним і моральним тортурам, тілесним покаранням, а також жорстокому або принизливого поводження.

Сторони в конфлікті і їхні збройні сили не можуть користуватися необмеженим вибором методів і засобів ведення війни. Забороняється використовувати таку зброю і такі методи ведення бойових дій, які за своїм характером можуть викликати не обумовлені необхідністю втрати або спричинити за собою надмірні страждання.

Гура Є. С.

Студент 4 курсу ХНАУ ім. В. В. Докучаєва

Науковий керівник асистент Чуприна Ю. Ю.

УТИЛІЗАЦІЯ НЕПРИДАТНИХ АБО ЗАБОРОНЕНИХ ДО ВИКОРИСТАННЯ ПЕСТИЦИДІВ МЕТОДОМ СПАЛЮВАННЯ

Розвиток хімічної промисловості в умовах науково-технічного прогресу (НТР) дозволив синтезувати неприродні органічні сполуки, які застосовуються в сільському господарстві для боротьби зі шкідниками, бур'янами, хворобами рослин, для дефоліації, регулювання росту рослин, в якості структуроутворювачів тощо.

Метою роботи є обґрунтування екологічної безпеки та рентабельності для утилізації складів та сховищ з непридатними та забороненими до використання пестицидами на території України методом спалювання.

В останні десятиліття пестициди є важливою ланкою в одержанні сільськогосподарської продукції. Загальновідомо про екологічні наслідки інтенсивного використання пестицидів при порушенні рекомендованих норм та регламентів.